

**Vyjádření školitele studenta Matěje Stahla k průběhu studia a k magisterské práci
„Historický vývoj hindské gramatické tradice“
předkládané v roce 2019 na Ústavu Jižní a Centrální Asie FF UK**

I. Hodnocení dosavadního studia

Matěj Stahl je svědomitý student, nikdy neměl problém s plněním zadaných úkolů či s docházkou. V červnu tohoto roku úspěšně složil státní magisterskou zkoušku. Jeho zájem o gramatickou strukturu jazyka ho vedl ke kladení otázek týkajících se různých přístupů k řešení problémů popisu a interpretace konkrétních gramatických jevů. Po prostudování dosud jediné publikace mapující vývoj hindské gramatické tradice (Tej Bhatia, *A History of the Hindi Grammatical Tradition*. Brill, Leiden 1987) a konzultaci se školitelem se rozhodl zaměřit tímto směrem i svou magisterskou práci.

II. Celkové zhodnocení magisterské práce

Během diskusí se školitelem o silných a slabších stránkách zmíněné Bhatiovy práce se jako dosud nedořešený úkol jevil výběr několika specifických, z hlediska popisu a výkladu nesnadných jevů hindské gramatiky a sledování jejich řešení na stránkách významnějších a vlivnějších gramatik 19. století. Tento projekt se ukázal jako schůdný mj. i díky existenci řady naskenovaných hindských gramatik a jejich bezproblémové dostupnosti v depozitáři elektronických textů *Archve.org*. Matěj Stahl si vytypoval celkem 11 gramatik a sledoval, jak se jejich autoři vyrovnávali s výkladem ergativity, funkcí absolutivu a verbo-verbálních výrazů (složených slovesných výrazů) – vesměs jevů, které neměly v evropských jazycích bezprostřední paralely a nebyly v evropské gramatické tradici reflektovány. Ke každé z vybraných gramatik je připojena základní informace o jejím autorovi a celkové zhodnocení jeho díla. Vybrané sledované jevy a popis řešení v jednotlivých gramatikách pak autor práce konfrontuje s moderními přístupy lingvistů 20. století. Zde se ukazuje značná obtížnost zvoleného úkolu: zejména interpretace ergativity a verbo-verbálních výrazů jsou temata, jež až dosud zaměstnávají celou řadu předních lingvistů, aniž by bylo zformulováno jasné a všeobecně přijímané řešení. Jen rekapitulace dosavadních přístupů k výkladu zmíněných jevů a jejich komentování by mohlo být předmětem samostatné práce. Autor dělí vývoj indické gramatické tradice do tří období, z nichž každé se vyznačuje pro něj specifickými rysy a z jejichž vzájemného srovnání lze vysledovat pokrok v chápání a výkladu zkoumaných jevů.

III. Připomínky k práci

Jak vyplývá z výše nastíněného obsahu práce, hlavním problémem je velký počet gramatických pojednání, jež bylo nutno projít a zhodnotit. Práci by zřejmě prospěla redukce na menší počet skutečně vlivných a směrodatných děl (např. Huntovu a Priceovu práci bylo možno vypustit) a naopak rozšíření částí věnující se moderním interpretacím. Zamrzí např. absence zmínky o sérii Pořízkových článků o slovesném vidu v hindštině (neobjevuje se ani v bibliografii). Pokud jde o formální členění textu, větší přehlednosti by asi prospěla integrace 2. a 4. kapitoly do jednoho celku tak, aby informace o autorech a celkové charakteristiky jejich gramatik na jedné straně, a řešení vybraných jevů na straně druhé na sebe organicky navazovaly.

IV. Závěr

S výše uvedenými výhradami ale lze práci hodnotit jako přehlednou a přínosnou, kdy se autorovi podařilo utřídit velké množství fakt do přehledné formy a rámce, který umožňuje nahlížet a interpretovat je v jejich historickém vývoji. Práce svým rozsahem i zpracováním splňuje nároky kladené na magisterskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm „výborná“.